

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Mariusza Pindery Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016 r.

sprawy

1) **T. F.**

syna A. i A. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk i art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

2) **Z.P.**

syna R. i S. z domu K.

urodzonego (...) w C.

oskarżonego z art. 230a § 1 kk i art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 230a § 1 kk,

3) **Z.W.**

syna J. i Z. z domu K.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 273 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 270 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4) **Z. S.**

syna M. i J. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, 18 § 2 kk w zw. z art. 229 § 3 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 229 § 3 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 4 kk i art. 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

5) **R.S.**

syna B. i B. z domu J.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 228 § 3 kk, art. 228 § 3 kk i art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, art. 228 § 3 kk i art. 271 § 3 kk i art. 233 § 4 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

6) **A.D.**

syna Z. i W. z domu S.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego z art. 271 § 1 kk, art. 228 § 3 kk i art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 233 § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

7) **W. B.**

syna K. i K. z domu R.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 229 § 3 kk i art. 286 § 1 kk i art. 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

8) **M. D.**

syna L. i K. z domu S.

urodzonego (...) w M.

oskarżonego z art. 271 § 3 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

9) **B. E. z domu R.**

córki NN i B. z domu R.

urodzonej (...) w C.

oskarżonej z art. 229 § 3 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 18 § 2 kk w zw. z art. 229 § 3 kk i art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

10) **P. Ł.**

syna S. i K. z domu W.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego z art. 273 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych Z. S., W. B., P. Ł., T. F., Z. P., M. D. i A.D.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 9 czerwca 2015 r. sygnatura akt II K 269/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. i Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. po 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym P. Ł. i Z.W.z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 4/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2015 r. (sygn.akt II K 269/2012) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po rozpoznaniu sprawy:

P. P. oskarżonego o to, że:

w dniu 20 marca 2002 roku w W., woj. (...), na prośbę M. G. w zamiarze udzielenia P. Ł. pomocnictwa do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej niezdolności do pracy spowodowanej dolegliwościami układu krążenia oraz w zamiarze udzielenia pomocnictwa J. W. do wystawienia dokumentu poświadczającego nieprawdę co do okoliczności przeprowadzenia badania lekarskiego, wspólnie i w porozumieniu z wymienionymi osobami mając świadomość posiadania schorzeń kardiologicznych poddał się w zamian za P. Ł. badaniu próby wysiłkowej u lekarza chorób wewnętrznych - J. W., która w oparciu o to badanie wystawiła wynik próby z datą 20.03.2002 roku na nazwisko P. Ł. poświadczając w ten sposób nieprawdę co faktycznej osoby, u której wykonano badanie, w następstwie czego P. Ł. posłużył się wymienionym dokumentem w toku postępowania administracyjnego toczącego się w ZUS w W. wprowadzając go w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy z powodu schorzeń kardiologicznych, uzyskując orzeczenie o częściowej, okresowej niezdolności do pracy i doprowadził w okresie od 06.08.2002 roku do 31.08.2003 roku w kwocie łącznej 15.612,80 zł brutto, czym działał na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

tj. o przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

W. B., oskarżonego o to, że:

II w okresie od kwietnia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. w W. i Ś., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego i świadczeń pieniężnych z tytułu czasowej niezdolności do pracy z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zamian za przekazaną lek. med. M. G. korzyść z tytułu opłat za prywatne wizyty lekarskie podlegał go do udzielenia pomocnictwa do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez pośrednictwo w udzieleniu korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną wręczając M. G. w celu przekazania biegłemu sądowemu – którego uprawnienia i obowiązki w działalności publicznej określone są w ustawie kodeks postępowania cywilnego - korzyść majątkową w kwocie 2.000 zł w zamian za zaniechanie prawidłowej i pełnej oceny dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach rentowych, zaniechanie zapoznania się z wynikiem próby wysiłkowej, która nie została załączona do akt i wydanie korzystnej opinii, nadto posługując się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w postaci:

poświadczającej nieprawdę co do mających znaczenie prawne rzekomo wykonanych badań lekarskich – konsultacji kardiologicznej zaświadczenie o stanie zdrowia N-9 z dnia 10.01.2003 roku,

poświadczającą nieprawdę co do mających znaczenie prawne rzekomo przeprowadzonego badania o faktycznego stanu jego zdrowia konsultacją kardiologiczną wystawioną przez lek. med. E. R. z datą 06.01.2003 roku,

w trakcie postępowania Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. VII U 1817/03 w wyniku odwołania od decyzji ZUS odmawiającej przyznania świadczenia rentowego, przez co wprowadził Sąd w błąd co do swojej rzekomej niezdolności do pracy spowodowanej dolegliwościami układu krążenia i uzyskał wyrok z dnia 15.10.2003 r. uznający go za niezdolnego do pracy, w następstwie czego doprowadził w okresie do 31.12.2003 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia w kwocie 6.828,23 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 286§1 kk i art. 273 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

Z. S. oskarżonego o to, że:

III w okresie od września 1998 roku do 31 grudnia 2001 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego udzielił M. G. korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 złotych w zamian za załatwienie korzystnego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS o niezdolności do pracy i następnie posługując się w dniu 14.12.1998 r. podczas badania u lekarza-orzecznika zaświadczeniem – konsultacją kardiologiczną z dnia 7.04.1998 r. poświadczającym nieprawdę co do mającej znaczenie okoliczności rzekomego przeprowadzenia badania wprowadził w ten sposób błąd Zakład Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej niezdolności do pracy i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłacenia nienależnej renty w kwocie 32.368,32 zł brutto,

tj. o przestępstwo określone z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk ;

IV w okresie od stycznia 2001 roku do grudnia 2001 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych udzielił lekarzowi M. G. nienależnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 700 złotych, przeznaczonej w częściach dla osób uprawnionych do wystawienia dokumentów poświadczających okoliczności mające znaczenie prawne, w celu skłonienia ich do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa poprzez wystawienie poświadczającej nieprawdę co do stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej oraz wydanie na ich podstawie nienależnego orzeczenia o niezdolności do pracy i tak:

- udzielił M. G. nienależnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 złotych podżegając go do przekazania ich funkcjonariuszowi publicznemu - Lekarzowi Orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – J. W., wiedząc, że wymieniona kwota pieniędzy miała skłonić ją do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów praw i uzyskania w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, nienależnego orzeczenia o niezdolności do pracy, jednakże M. G. nie wywiązał się ze swojego nielegalnego zobowiązania i nie przekazał wymienionej kwoty pieniędzy J. W.,

oraz:

- udzielił M. G. nienależnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 200 złotych, w zamian za wystawienie poświadczających nieprawdę co do faktycznego stanu jego zdrowia dokumentów w postaci: wyniku badania echokardiograficznego z datą 29.10.2001 roku i zaświadczenia o stanie zdrowia N-9 z datą 08.11.2001 roku, a następnie wyżej wymienionymi dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych usiłując w ten sposób wprowadzić w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy,

lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na uznanie go przez lekarza orzecznika w dniu 19.12.2001 roku za zdolnego do pracy,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk V w okresie od października 2003 roku do kwietnia 2005 roku w W. i w Ś., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wspólnie i w porozumieniu z M. G. za jego pośrednictwem udzielił nienależnej korzyści majątkowej w kwocie 2.000 złotych osobie pełniącej funkcję publiczną – biegłemu sądowemu z listy Sądu Okręgowego w Świdnicy lek. med. A.D. w zamian za wydanie korzystnej opinii w sprawie swojego odwołania od decyzji orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22.09.2003 r. uznającej go za zdolnego do pracy, w następstwie czego uzyskał opinię biegłego poświadczającą nieprawdę w zakresie mającego znaczenie prawne uznania go za niezdolnego do pracy od 01.05.2003 roku na okres 24 miesięcy, którą posłużył się w postępowaniu i na jej podstawie Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok sygn. akt VII U 4218/03 z dnia 24.02.2004 roku, w którym na podstawie wymienionej wyżej opinii biegłego, zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i uznał go za częściowo niezdolnego do pracy, w wyniku czego w okresie od 22.08.2003 roku do 30.04.2005 roku, wprowadził w błąd i doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia w wysokości 25.807,55 zł,

tj. o przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 233§4 kk i art. 273 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

K. T., oskarżonego o to, że:

VI w okresie od lipca 1997 roku do sierpnia 2000 roku w W., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zamian za przekazaną funkcjonariuszowi publicznemu Lekarzowi Orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. W.Ż. korzyść w kwocie nie mniejszej niż 3.000 złotych podzegał go do udzielenia pomocnictwa do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do swojej rzekomej niezdolności do pracy oraz posiadanych schorzeń i wyłudzenia świadczenia rentowego poprzez:

wystawienie poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu swojego zdrowia w zakresie schorzeń kardiologicznych karty konsultacyjnej z datą 15 maja 1997 roku,

podzeganie lekarza medycyny specjalistę neurologa Z. K. do naruszenia przez niego powszechnie obowiązujących przepisów prawa i wystawienia w zamian za nienależną korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 100 złotych poświadczającego nieprawdę w zakresie mających znaczenie prawne swoich schorzeń neurologicznych i ortopedycznych, zaświadczenia o stanie zdrowia N-14 z dnia 09 maja 1997 roku,

a następnie otrzymanymi od W. Ż. dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w W. w dniu 12 sierpnia 1997 roku w trakcie badania lekarskiego przez obwodową komisję lekarską z udziałem m.in. samego lek. med. W. Ż., po czym w zamian za wyżej wymienioną kwotę pieniędzy otrzymał z inicjatywy W.Ż. poświadczające nieprawdę co do mającego znaczenie prawne swojego stanu zdrowia orzeczenie zaliczające go do drugiej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia przez co wprowadził w błąd i doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w okresie od 01 sierpnia 1997 roku do 31 sierpnia 2000 roku w łącznej wysokości 18.411,93 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 273 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

T. K., oskarżonego o to, że:

VII w maju 2004 roku działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu udzielił nienależnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 4.000 złotych powołanemu w jego sprawie sądowej odwołania od niekorzystnej decyzji ZUS funkcjonariuszowi publicznemu – biegłemu sądowemu z listy Sądu Okręgowego w Świdnicy lek. med. M. G., podżegając go do udzielenia pomocnictwa we wprowadzeniu w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej rzeczywistej niezdolności do pracy i doprowadzeniu wskutek tego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i wypłatę nienależnego świadczenia rentowego oraz podżegając go jako osobę uprawnioną do wystawienia opinii biegłego sądowego poświadczenia nieprawdy w opinii w zakresie ustalenia mającego znaczenie prawne stanu jego zdrowia poprzez nieprawdziwe określenie jego rzekomej niezdolności do pracy na okres 3 lat, wskutek czego Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok sygn. akt VII U 842/04 z dnia 21 lipca 2004 roku zgodnie z wydaną opinią zmieniając zaskarżoną decyzję i w ten sposób doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłacenie w okresie od 01.07.2004 roku do 28.02.2007 r. świadczenia rentowego w łącznej kwocie 34.627,23 zł,

tj. o przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 271§3 kk oraz w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

B. E. oskarżonej o to, że:

VIII w okresie od 21 kwietnia 1999 roku do 31 grudnia 1999 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzieliła obietnicy korzyści majątkowej funkcjonariuszowi publicznemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – M. G. zobowiązując się do podjęcia leczenia w ramach jego prywatnej praktyki lekarskiej w zamian za naruszenie przez niego powszechnie obowiązujących przepisów prawa i wydanie w toku postępowania administracyjnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przedstawionych przez nią poświadczających nieprawdę dokumentów lekarskich co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu jej zdrowia orzeczenia o niezdolności do pracy i tak w zamian za złożoną obietnicę w dniu 21.04.1999 roku uzyskała nienależne orzeczenie o częściowej okresowej niezdolności do pracy, na podstawie którego w okresie od kwietnia 1999 roku do 31 grudnia 1999 roku wprowadziła Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w błąd co do swojej rzekomej niezdolności do pracy i na tej podstawie doprowadziła go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłaty nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 4.184,54 zł,

tj. o przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

IX w okresie od listopada 1999 roku do 31 maja 2009 r. w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzieliła lekarzowi M. G. pieniądze w łącznej kwocie 5.000 złotych, przeznaczone w części jako pomocnictwo do udzielenia ich jako korzyści majątkowej dla osób pełniących funkcję publiczną – lekarzy – orzeczników ZUS, w tym kwotę 1.000 złotych dla M. G. za wystawienie poświadczającego nieprawdę co mających znaczenie prawne rozpoznań lekarskich odnośnie jej stanu zdrowia w zakresie rzekomych dolegliwości uzasadniających niezdolność do pracy zaświadczenia z dnia 30.09.12999 r. o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego i załatwienie przez niego podrobionego wypisu z leczenia szpitalnego z dnia 30.09.1999 r. zawierającego nieprawdziwe informacje o stanie zdrowia dotyczące w istocie innej osoby, którymi posłużyła się następnie w toku postępowania w sprawie uznania jej niezdolności do pracy, w wyniku czego w dniu 16.12.1999 roku wprowadziła Zakład Ubezpieczeń Społecznych w błąd co do rzekomej trwale niezdolności do pracy uzyskała nienależne orzeczenie o trwałej częściowej niezdolności do pracy, zaakceptowane w dniu 28.12.1999 roku, na podstawie którego w okresie od 1 stycznia 2000 roku do 31 maja 2009 r. doprowadziła Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłaty nienależnego stałego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 67.404,95 zł czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. 229§3 kk i art. 270§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk ;

P. D., oskarżonego o to, że:

X w miesiącu wrześniu 2004 roku w W., działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych udzielił lek. med. M. G. pieniądze w kwocie 1.500 złotych podżegając go do udzielenia pomocnictwa do wręczenia korzyści majątkowej w kwocie 1.200 zł osobie pełniącej funkcję publiczną zatrudnionej w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi Zastępcy Ordynatora Oddziału Kardiologii Szpitala (...) w W. lek. med. R.S.i pośrednictwo w załatwieniu uzyskania przyjęcia do wymienionego szpitala oraz w zamian za pośrednictwo M. G. w załatwieniu sprawy uzyskania świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych polegające na bezprawnym wywarciu wpływu na decyzję lekarza – orzecznika wskutek przedłożenia poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne stanu zdrowia i wprowadzającej w tym zakresie w błąd dokumentacji lekarskiej,

tj. o przestępstwo z art. 230a§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. art. 229§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

8. E.S., oskarżonego o to, że:

XI w październiku 2004 roku w W. udzielił lek. med. M. G. korzyści majątkowej w kwocie 1.200 zł w zamian za pośrednictwo w załatwieniu – poprzez przekazanie korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną zatrudnionej w jednostce organizacyjnej Klinice (...) we W. dysponującej środkami publicznymi – pobytu poza wyznaczona kolejnością w wymienionym szpitalu,

tj. o przestępstwo z art. 230a§1 kk ;

Z. P., oskarżonego o to, że:

XII w okresie od 8 czerwca 2004 roku do 31 lipca 2005 roku w W. i w Ś., województwo (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił lek. med. M. G. kwotę 3.000 zł w zamian za pośrednictwo i naklonienie do pomocnictwa w załatwieniu wyznaczenia właściwego biegłego i wydania w toku toczącego się postępowania Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. VII U 4415/03 w przedmiocie jego odwołania od decyzji ZUS odmawiającej uznania niezdolności do pracy korzystnej opinii biegłego sądowego mającej znaczenie prawne i poświadczającej nieprawdę co do mającej znaczenie prawne rzekomej częściowej niezdolności do pracy wydany został w dniu 29.07.2004 roku wyrok zmieniający zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w wyniku czego wprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych w błąd co do rzekomej częściowej niezdolności do pracy w okresie od 10.07.2003 roku do 9.07.2005 roku i doprowadził w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 24.293,60 zł,

tj. o przestępstwo z art. 230a§1 kk i art. 18§2 i 3 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XIII w październiku 2004 roku w W. udzielił lek. med. M. G. kwotę 3.000 zł w zamian za pośrednictwo w załatwieniu - poprzez przekazanie korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną zatrudnionej w jednostce organizacyjnej Klinice (...) we W. dysponującej środkami publicznymi – pobytu poza wyznaczona kolejnością w wymienionym szpitalu,

tj. o przestępstwo z art. 230a§1 kk ;

10. E. D. oskarżonego o to, że:

XIV w okresie kwietnia 2000 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem uzyskania dla siebie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzielił funkcjonariuszowi publicznemu – lekarzowi orzecznikowi ZUS zatrudnionemu w instytucji dysponującej środkami publicznymi korzyść majątkową w kwocie 4.000 zł w zamian za naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa poprzez bezpodstawne uznanie go za niezdolnego do pracy i w ten sposób w dniu 10.04.2000 roku uzyskał orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy, na podstawie którego wprowadził w błąd Zakład Ubezpieczeń Społecznych co do swojego stanu zdrowia i w okresie od 10.04.2000 roku do 30.04.2003 roku doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 43.9111,26 zł,

tj. o przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XV w okresie od lutego 2003 r. do kwietnia 2005 r. w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem uzyskania dla siebie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzielił lek. med. M. G. korzyść majątkową w kwocie 1.000zł w zamian za pomoc w uzyskaniu poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej, przez co uzyskał od M. G. podrobione dokumenty lekarskie w postaci:

A – zaświadczenia z datą. 17.01.01r. opieczetowanego pieczętą dr J. W. i podrobionym podpisem,

B – przerobionego poprzez zmianę danych pacjenta i wpisie o rzekomym terminie następnej wizyty zaświadczenia z datą. 12.11.2002r. opieczetowanego pieczętą dr n. med., W. M. i jego podpisem,

C – dwóch zapisów EKG z datą. 14.02.2003r oraz z dn. 07.03.03r. dotyczących w rzeczywistości innego pacjenta opisanych rzekomo jako odnoszących się do E. D.,

którymi to dokumentami następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, w wyniku czego, w dniu 03.04.2003r. roku wprowadził w błąd na podstawie tych dokumentów lekarza orzecznika ZUIS co do swojej rzekomej niezdolności do pracy i w ten sposób doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w okresie od 1.05.2003 r. do 30.04.2005 r. poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 31.782,26 zł,

tj. o przestępstwo z art. 271§1 kk i art. 273 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

11. M. T. oskarżonego o to, że:

XVI w okresie od 31 maja 1999 roku do 30 września 2000 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem uzyskania dla siebie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzielił korzyści majątkowej w kwocie 3.000 złotych funkcjonariuszowi publicznemu – lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych M. G., przeznaczonej w częściach dla M. G. w kwocie 1.500 złotych i innych osób pełniących funkcję publiczną, podżegając go do pomocnictwa do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa i uzyskanie nieprawdziwych w treści dokumentów lekarskich oraz wydanie przez niego na podstawie tych dokumentów poświadczającego nieprawdę co do mającego znaczenie prawne jego stanu zdrowia orzeczenia o niezdolności do pracy oraz do pomocnictwa do wyłudzenia świadczenia rentowego i w zamian za przekazaną korzyść majątkową za pośrednictwem M. G. uzyskał:

poświadczające nieprawdę co do mającej znaczenie prawne rzekomej niezdolności do pracy zaświadczenia o stanie zdrowia L-4 i ZUS ZLA z okresu od 31 maja 1999 r. do 26 listopada 1999 r. wystawione przez uprawnioną lek. med. J. W.,

podrobione w celu użycia za autentyczne zaświadczenie lekarskie w postaci opisu – wyniku badania USG serca z datą 18.12.1998 roku opatrzonego pieczętami o treści ” Wojewódzki Szpital (...) przy Oddziale VI Kardiologicznym ul. (...)

w W.” oraz imienną pieczęcią o treści „Zastępca Ordynatora Oddziału Kardiologicznego lek. med. J. W. specjalista chorób wewnętrznych-kardiolog”,

poświadczające nieprawdę co do mających znaczenie prawne rozpoznań lekarskich rzekomych dolegliwości zdrowotnych nadciśnienia tętniczego i zaburzeń rytmu serca zaświadczenie o stanie zdrowia N-9 z datą 28.06.1999 roku wystawione przez doktor J. W. i pomocnictwo z jej strony w przydzieleniu w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych dokumentacji lekarsko – orzeczniczej do lekarza orzecznika M. G.,

a następnie wyżej wymienionymi dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i otrzymał na ich podstawie od lekarza orzecznika M. G. nienależne orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy, w wyniku czego:

w okresie od 31 maja 1999 r. do 26 listopada 1999 r. wprowadził w błąd i wyzyskał błąd co do rzekomej niezdolności do pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. i doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i wypłatę zasiłku chorobowego w łącznej kwocie 4.147,20 zł,

w okresie od 27 listopada 1999 roku do 30 września 2000 roku wprowadził w błąd i wyzyskał błąd co do rzekomej niezdolności do pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. i doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 4.411,21 zł,

tj. przestępstwo z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 270§1 kk, art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk ;

XVII w okresie od sierpnia 2000 r. do 30 września 2002 r. w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu uzyskania dla siebie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, udzielił korzyści majątkowej w kwocie 1.400 zł lek. med. J. W. w zamian za pośrednictwo i podlegając ją do pomocnictwa w załatwieniu w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych przyznania świadczenia rentowego i po uzyskaniu przy pomocy J. W. poświadczających nieprawdę co do mającej znaczenie prawne jego rzekomej niezdolności do pracy dokumentów w postaci:

wyniku badania USG serca z sierpnia 2000 r. stwierdzającego nieprawdę co do rzekomego koncentrycznego przerostu mięśnia sercowego,

próby wysiłkowej z września 2000 r. stwierdzającego nieprawdę co do rzekomego dodatniego wyniku tego badania spowodowanego rzekomym skokiem ciśnienia i bólem za mostkiem o charakterze dławicowym,

zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydanego przez lekarza rzekomo prowadzącego leczenie poświadczające nieprawdę co do rzekomego prowadzenia leczenia przez lek. med. A. D. (1), rzekomego przeprowadzenia przez niego badania lekarskiego, rzekomego uzyskania informacji z wywiadu z pacjentem i rzekomych rozpoznań chorobowych,

a następnie tak uzyskanymi dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i otrzymał na ich podstawie od lekarza orzecznika M. G. nienależne orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy, w wyniku czego wprowadził w błąd i wyzyskał błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej niezdolności do pracy w następstwie doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i wypłacenie nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 12.226,21 zł w okresie od 1 października 2000 r. do 30 września 2002 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk ;

12. D. P. oskarżonej o to, że:

XVIII w czerwcu 1999 roku w W., w województwie (...), działając w zamiarze uzyskania dla M. T. korzyści majątkowych w postaci nienależnego świadczenia rentowego, będąc funkcjonariuszem publicznym – urzędnikiem państwowym starszym aprobantem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., powołując się i utwierdzając w przekonaniu o swoich wpływach w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych oraz przekraczając swoje uprawnienia urzędnika na prośbę lekarza J. W., podjęła się pośrednictwa w uzyskaniu nienależnego świadczenia rentowego dla wymienionego w ten sposób, że naruszyła powszechnie obowiązujące przepisy prawa i udzieliła pomocnictwa w przydzieleniu dokumentacji lekarsko-orzeczniczej M. T. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych do lekarza orzecznika M. G., w wyniku czego udzieliła M. T. pomocnictwa we wprowadzeniu w błąd zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do jego rzekomej niezdolności do pracy i doprowadzeniu wymienionej instytucji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w okresie od czerwca 1999 do września 2000 roku poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 4.411,21 zł,

tj. o przestępstwo z art. 230§1 kk i art. 231§2 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

XIX we wrześniu 2000 roku w W., w województwie (...), działając w zamiarze uzyskania dla M. T. korzyści majątkowych w postaci nienależnego świadczenia rentowego, będąc funkcjonariuszem publicznym – urzędnikiem państwowym starszym aprobantem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., powołując się i utwierdzając w przekonaniu o swoich wpływach w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych oraz przekraczając swoje uprawnienia urzędnika na prośbę lekarza J. W., podjęła się pośrednictwa w uzyskaniu nienależnego świadczenia rentowego dla wymienionego w ten sposób, że naruszyła powszechnie obowiązujące przepisy prawa i udzieliła pomocnictwa w przydzieleniu dokumentacji lekarsko-orzeczniczej M. T. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych do lekarza orzecznika E. S. (1), w wyniku czego udzieliła M. T. pomocnictwa we wprowadzeniu w błąd zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do jego rzekomej niezdolności do pracy i doprowadzeniu wymienionej instytucji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w okresie od września 2000 roku do września 2002 roku poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 12.226,2 zł, działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.,

tj. o przestępstwo z art. 230§1 kk i art. 231§2 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

13. Z.W.,oskarżonego o to, że:

XX w okresie od października 2002 roku do 24 stycznia 2003 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych udzielił obietnicy korzyści majątkowej w łącznej kwocie co najmniej 2.500 zł w postaci opłat za podjęcie prywatnego leczenia i wykonywanie badań oraz za załatwienie przyznania świadczenia rentowego lekarzowi M. G. podżegając go do udzielenia pomocnictwa do wprowadzenia w błąd ZUS co do rzekomej niezdolności do pracy i doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłacenia nienależnego świadczenia rentowego poprzez wystawienie i uzyskanie poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej i tak od M. G. w zamian za przekazaną korzyść uzyskał:

założenie i wystawienie kartoteki poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne jego rzekomego leczenia,

mający znaczenie prawne poświadczający nieprawdę co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych wynik badania USG serca z dnia 07.11.2002 roku,

mające znaczenie prawne poświadczające nieprawdę co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych zaświadczenie o stanie zdrowia N-9 z dnia 21.11.2002 roku,

mający znaczenie prawne poświadczający co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych nieprawdę wynik badania Holtera ciśnieniowego z datą 18.11.2002 roku, którego to badania nie wykonał i które faktycznie zrobiono u innego pacjenta,

uzyskał zaświadczenie lekarskie z dnia 06.11.2002 roku otrzymane od M. G. poświadczające nieprawdę co do mającego znaczenie prawne wyniku badania okulistycznego,

a następnie korzystając z przekazanych mu wskazówek i informacji od M. G. wyżej wymienionymi dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych podczas badania lekarskiego w dniu 23 stycznia 2003 r., lecz zamierzonego skutku w postaci wprowadzenia w błąd lekarza orzecznika co do rzekomych dolegliwości kardiologicznych nie osiągnął z uwagi na uznanie go za niezdolnego do pracy na podstawie faktycznych dolegliwości ortopedycznych,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§ 3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 273 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XXI w okresie od 31 lipca 2003 r. do 31 sierpnia 2004 r. w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 28-30 maja 2003 r., rzekomego badania echokardiograficznego z datą 3 czerwca 2003 r., rzekomej konsultacji okulistycznej z datą 19.08.2003 r., którymi następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania jego niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS wprowadzając go w błąd co do autentyczności dokumentów, w następstwie czego wprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych w błąd i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłaty świadczenia rentowego w kwocie 22.689,90 zł, przyznanego za okres od 1 lipca 2003 r. i wypłaconego do dnia 31 sierpnia 2004 r.,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 kk ;

XXII w okresie od 30 września 2004 r. do 31 października 2005 r. w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 26-27 września 2004 r., rzekomego badania echokardiograficznego z datą 3 czerwca 2003 r. oraz wyłudził poświadczenie nieprawdy w dokumencie – zaświadczeniu o stanie zdrowia dla celów ubezpieczenia społecznego N-9 z dnia 21.09.2004 r. wprowadzając lekarza wystawcę dokumentu w błąd co do swoich dolegliwości kardiologicznych na podstawie okazanych mu podrobionych dokumentów i następnie posłużył się nimi w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania jego niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS wprowadzając go w błąd co do autentyczności dokumentów, lecz zamierzonego skutku w postaci wprowadzenia w błąd lekarza orzecznika co do rzekomych dolegliwości kardiologicznych nie osiągnął z uwagi na uznanie go za niezdolnego do pracy na podstawie faktycznych dolegliwości dominujących zaburzeń adaptacyjnych,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 kk ;

XXIII w okresie od 30 listopada 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. w W. w województwie (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 8-9 listopada 2005 r. oraz wyłudził poświadczenie nieprawdy w dokumencie – zaświadczeniu o stanie zdrowia dla celów ubezpieczenia społecznego N-9 z dnia 21.11.2005 r. wprowadzając lekarza wystawcę dokumentu w błąd co do swoich dolegliwości kardiologicznych na podstawie okazanych mu podrobionych dokumentów i następnie posłużył się nimi w toku postępowania administracyjnego w

przedmiocie uznania jego niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS wprowadzając go w błąd co do autentyczności dokumentów, w następstwie czego wprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych w błąd i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wypłaty świadczenia rentowego przyznanego za okres od 1 listopada 2005 r. i wypłacanego do dnia 31 grudnia 2006 r. w kwocie 17. 952,46 zł.

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk i art. 272 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

14. A. K. oskarżonej o to, że:

XXIV w miesiącu grudniu 2002 roku w W., w województwie (...), działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z dr M. G., przerobiła w celu użycia za autentyczny dokument w postaci zaświadczenia opieczętowanego pieczętą dr n. med. - kardiologa W. M. z opisaną wizytą i zaleconym leczeniem n/n pacjenta, w ten sposób, że po skserowaniu w/w zaświadczenia i usunięciu danych pacjenta oraz daty wizyty dopisała odręcznie nie polegająca na prawdzie treść: „E. D.W.12.11.2002r.” oraz „następna wizyta marzec 2003r.” w nawiasie „ustalenia telefoniczne”, a następnie pod zapisami podrobiła parafę podpisu na dokumencie, którym to dokumentem jako autentycznym E. D. posłużył się w toku postępowania administracyjnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w W. i między innymi, na podstawie którego wyłudził w okresie od 03.04.03r. do 30.04.05r. nienależne świadczenie rentowe w nieustalonej dotychczas kwocie działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk ;

XXV w miesiącu kwietniu 2003 roku w W., w województwie (...), w celu uzyskania dla K. K. nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poprzez wprowadzenie tej instytucji w błąd co do prawdziwości przedłożonych dokumentów lekarskich i doprowadzenia w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przerobiła w celu użycia za autentyczny dokument karty porady specjalistycznej dotyczący K. K. i wystawiony przez lek. med. J. L. w ten sposób, iż na sporządzonej kserokopii dokumentu w jego części zawierającej zapis rozpoznania chorobowego „angiopatia hypertonica restinae I/II ° CCS)” odręcznie przerobiła oznaczenie stopnia choroby na „II/III ° CCS”, którą to następnie kserokopią dokumentu K.K. – nie mająca świadomości jego przerobienia – posłużyła się w toku postępowania administracyjnego w ZUS w przedmiocie ustalenia jej niezdolności do pracy celem usiłowania wprowadzenia na jej podstawie lekarza orzecznika w błąd co do faktycznego stopnia schorzenia i doprowadzenia w ten sposób ZUS do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie świadczenia rentowego,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk ;

15. P. Ł., oskarżonego o to, że:

XXVI w okresie od 18 lipca 2002 r. do 31 sierpnia 2003 r. w W., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w toku postępowania administracyjnego w sprawie orzeczenia niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przedłożył organom Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kserokopię dokumentu – wyniku próby wysiłkowej z dnia 20 marca 2002 r. wystawionego na jego nazwisko poświadczającego nieprawdę, co do mającego znaczenie prawne autentyczności badania wykonanego w rzeczywistości z udziałem innej osoby wprowadzając w ten sposób w błąd reprezentującego ZUS lekarza-orzecznika co do rzetelności przedłożonej dokumentacji lekarskiej i stwierdzonych u niego rozpoznanych chorobowych pozwalającej na orzeczenie jego częściowej niezdolności do pracy, w wyniku czego wskutek wyzyskania błędu lekarza-orzecznika doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłacenie mu w okresie od 1.08.2002 r. do 31.08.2003 r. świadczenia rentowego w kwocie łącznej 15.612,80 zł brutto,

tj. o przestępstwo z art. 273 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

16. A. D. (1) oskarżonego o to, że:

XXVII w dniu 5 września 2000 r. w W., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M. T. polegającej na wyłudzeniu świadczenia rentowego będąc jako lekarz osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w postaci zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wystawianego przez lekarza prowadzącego leczenie (druk N-9) poświadczył nieprawdę co do mającej znaczenie prawne okoliczności rzekomego prowadzenia leczenia M. T., rzekomego przeprowadzenia badania M. T. i rzekomego rozpoznania na tej podstawie opisanych w dokumencie dolegliwości zdrowotnych z przeznaczeniem do posłużenia się dokumentem w toku postępowania w ZUS w sprawie uznania niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego udzielając w ten sposób pomocnictwa do wprowadzenia na podstawie poświadczającego nieprawdę wymienionego dokumentu w błąd i wyzyskania błędu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i doprowadzenia go w okresie od 1 października 2000 r. do 30 września 2002 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 12.226,21 zł,

tj. o przestępstwo z art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

17. A.D.oskarżonego o to, że:

XXVIII w dniu 4 maja 2004 r. we W., woj. (...), będąc jako lekarz – adiunkt Katedry i Kliniki (...) we W. osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów lekarskich w wystawionym przez siebie zaświadczeniu lekarskim poświadczył nieprawdę co do mającej znaczenie prawne okoliczności przeprowadzenia rzekomej konsultacji w Szpitalu (...) z badania i zdiagnozowania dolegliwości kardiologicznych W. R. z zaleceniami dalszego leczenia bez zbadania pacjenta i bez obecności pacjenta w wymienionym szpitalu,

tj. o przestępstwo z art. 271§1 kk ;

XXIX w okresie od października 2003 roku do 1 grudnia 2003 roku w Ś., w województwie (...), działając jako osoba pełniąca funkcję publiczną – biegły sądowy z listy Sądu Okręgowego w Świdnicy, będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za przedstawienie fałszywej opinii mającej służyć za dowód w postępowaniu sądowym, w celu uzyskania przez Z. S. nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego, przyjął od Z. S. za pośrednictwem M. G., w zamian za naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, nienależne korzyści majątkowe w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 2.000 złotych, w toku postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie odwołania Z. S. od niekorzystnej dla niego decyzji orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w zamian za przyjętą korzyść wydał opinię, w której poświadczył nieprawdę co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu zdrowia w zakresie rzekomych dolegliwości kardiologicznych wymienionego uznając go za rzekomo niezdolnego do pracy w okresie od 01.05.2003 roku na okres 24 miesięcy i na podstawie której to Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok sygn. akt VII U 4218/03 z dnia 24.02.2004 roku, w którym zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, uznając Z. S. za częściowo niezdolnego do pracy w okresie od 22.08.2003 roku do 30.04.2005 roku, przez co udzielił mu pomocnictwa do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i doprowadzenia go w wyżej wymienionym okresie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 25.807,55 zł,

tj. o przestępstwo z art. 228§3 kk i art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 233§4 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 12 kk ;

18. T. F. oskarżonego o to, że:

XXX w okresie od października 1993 roku do grudnia 1996 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nakłonił za pośrednictwem innej osoby lekarza pełniącego funkcję publiczną uprawnionego do wystawienia dokumentów lekarskich mających znaczenie prawne – chirurga ortopedę traumatologa W.Ż.do naruszenia przez niego powszechnie obowiązujących przepisów prawa i wystawienie zaświadczenia z datą

08.12.1993 r. o stanie zdrowia dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poświadczającego nieprawdę co do mających znaczenie prawne rzekomego jego leczenia w 1993 r. oraz co do rzekomej ograniczonej ruchomości stawu łokciowego lewego, którym to dokumentem następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się przed Obwodową Komisją Lekarską do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia nr (...)i uzyskał w dniu 14.12.1993 roku orzeczenie o zaliczeniu go do trzeciej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia, w wyniku czego w okresie od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1996 roku wprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy i następnie wyzyskując błąd doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 9.697,65 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XXXI w okresie od 1 stycznia 1997 roku do lutego 1999 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nakłonił za pośrednictwem innej osoby lekarza pełniącego funkcję publiczną uprawnionego do wystawienia dokumentów lekarskich mających znaczenie prawne – chirurga ortopedę traumatologa W.Ż.do naruszenia przez niego powszechnie obowiązujących przepisów prawa i wystawienia zaświadczenia lekarskiego z dnia 31 stycznia 1997 r. poświadczającego nieprawdę co do mającej znaczenie prawne okoliczności rzekomego znacznego upośledzenia ruchomości kończyny górnej lewej oraz uzyskał zaświadczenie z Oddział Okulistycznego Wojewódzkiego Szpitala (...) w W. poświadczające nieprawdę co do mającego znaczenie prawne rzekomego przeprowadzenia badania okulistycznego i rzekomych rozpoznanych zmian naciśnieniowych dna oka II/III stopnia z dnia 3 lutego 1997 r., którymi to dokumentami następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się przed Obwodową Komisją Lekarską do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia nr(...)wprowadzając na tej podstawie ją w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy i uzyskał w dniu 06.02.1997 roku orzeczenie o zaliczeniu go do trzeciej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia, w wyniku czego w okresie od 1 stycznia 1997 roku do 28 lutego 1999 roku wyzyskując wprowadzenie w błąd doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 10.573,84 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XXXII w okresie od lutego 1999 roku do lutego 2002 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nakłonił za pośrednictwem innej osoby lekarzy pełniących funkcję publiczną zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych dysponujących środkami publicznymi uprawnionych – chirurga ortopedę traumatologa W. Ż.i lekarza H.D.do naruszenia przez nich powszechnie obowiązujących przepisów prawa i do wystawienia z datą 02.02.1999 roku:

zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydanego przez lekarza prowadzącego leczenie (N-9) wystawionego przez H. D. poświadczającego nieprawdę co do mających znaczenie prawne w zakresie wskazania na niezdolność do pracy rzekomych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego oraz rzekomych dolegliwości kardiologicznych niedokrwienia mięśnia sercowego,

zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez W. Ż. poświadczającego nieprawdę co do mającej znaczenie prawne w zakresie wskazania na niezdolność do pracy okoliczności rzekomego znacznego upośledzenia ruchomości kończyny górnej lewej,

którymi to dokumentami następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się przed lekarzem orzecznikiem wprowadzając go w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy i uzyskał w dniu 08.02.1999 roku orzeczenie o częściowej okresowej niezdolności do pracy, w wyniku czego w okresie od 1 marca 1999 roku do 28 lutego 2002 roku wyzyskując wprowadzenie w błąd doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 18.232,86 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

XXXIII w okresie od 4 lipca 2001 roku do lipca 2002 roku w W. w województwie (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nakłonił za pośrednictwem S. K. lek. med. M. G. do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa poprzez wystawienie i uzyskanie poświadczającej nieprawdę co do mających znaczenie prawne stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej przekazując mu w zamian za pośrednictwem S. K. kwotę 2.000 zł i od M. G. uzyskał:

jego konsultację kardiologiczną zawartą w zaświadczeniu o stanie zdrowia N-9 z dnia 14.01.2002 roku wystawionym przez S. K. poświadczającą nieprawdę co do mających znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomych dolegliwości kardiologicznych powikłanego nadciśnienia tętniczego z przerostem serca ze współistniejącymi zaburzeniami rozkurczu, choroby wieńcowej klasy II CCS,

podrobiony wynik okulistycznego badania dna lek. med. A. P. z dnia 20.12.2001 r. z przerobionym oznaczeniem stopnia nadciśnienia tętniczego wskazującym na stopień II,

pomoc w załatwieniu poświadczającego nieprawdę co do mającego znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomego przerwania badania próby wysiłkowej z dnia 19 grudnia 2001 r. z powodu zawrotów głowy i ucisku za mostkiem,

pomoc w załatwieniu poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomego przebiegu leczenia kartoteki jego rzekomych wizyt w prywatnym gabinecie lekarskim M. D. i poświadczającego nieprawdę zaświadczenie o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego N-9 z datą 05.12.2001 roku w zakresie rzekomego prowadzenia leczenia wystawione przez lekarza M. D.,

którymi to dokumentami następnie posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wprowadzając w błąd lekarza orzecznika co do rzekomej niezdolności do pracy i uzyskał na ich podstawie orzeczenie w dniu 31.07.2002 r. o częściowej okresowej niezdolności do pracy z celowym przeprowadzeniem rehabilitacji leczniczej, na podstawie którego wyzyskując błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. w okresie od 1 marca 2002 roku do 31 lipca 2002 roku doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez co miesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 2.836,46 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 273 kk i art. 270§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

19. M. D. oskarżonego o to, że:

XXXIV w dniu 5 grudnia 2001 r. w Ś., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez T. F. polegającej na wyłudzeniu świadczenia rentowego będąc jako lekarz osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów w postaci kartoteki pacjenta i zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wystawianego przez lekarza prowadzącego leczenie (druk N-9) poświadczyl nieprawdę w takich dokumentach dotyczących T. F. co do mającej znaczenie okoliczności prawnej rzekomego prowadzenia jego leczenia, rzekomego przeprowadzenia badania T. F. i rzekomego rozpoznania na tej podstawie opisanych w dokumencie dolegliwości zdrowotnych z przeznaczeniem do posłużenia się dokumentem w toku postępowania w ZUS w sprawie uznania niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego udzielając w ten sposób pomocnictwa do wprowadzenia na podstawie poświadczającego nieprawdę wymienionego dokumentu w błąd i wyzyskania błędu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i doprowadzenia go w okresie od 1 marca 2002 roku do 31 lipca 2002 roku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez co miesięczną wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 2.836,46 zł,

tj. o przestępstwo z art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

20. E. S. (1) oskarżonej o to, że:

XXXV w grudniu 1999 roku w W., w województwie (...), działając jako funkcjonariusz publiczny - lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - w celu uzyskania przez B. C. wyłudzonej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego przyjął od B. C. za pośrednictwem M. G. nienależną korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 2.000 złotych w zamian za naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa i wydanie orzeczenia o trwałej niezdolności do pracy i tak w dniu 16.12.1999 roku za przyjętą korzyść, w toku postępowania administracyjnego związanego z przyznaniem świadczenia rentowego wydała orzeczenie o częściowej trwałej niezdolności do pracy z powodu m.in. przerostu mięśnia sercowego, dolegliwości stenokardialnych i częstych zwyżek wartości wynikających z rzekomego rozpoznania dławicy piersiowej stabilnej II CCS, mimo, iż z treści dokumentacji lekarskiej rzekomo potwierdzającej schorzenia pacjentki jednoznacznie wynikało wykluczenie dławicy piersiowej stabilnej II CCS wskutek obserwacji w szpitalnym oddziale kardiologicznym, udzielając w ten sposób B. C. pomocnictwa do wprowadzenia w błąd i wyzyskania błędu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej trwałej niezdolności do pracy i doprowadzenia na tej podstawie w okresie od 1 stycznia 2000 roku do 31 maja 2009 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 67.404,95 zł,

tj. o przestępstwo z art. 228§3 kk i art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

XXXVI w dniu 21 września 2000 r. w W., woj. (...), działając jako funkcjonariusz publiczny - lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - w zamiarze uzyskania przez M. T. wyłudzonej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego na prośbę lek. med. J. W. nie dopełniła obowiązku dokładnego zbadania i weryfikacji dokumentów dotyczących rzekomych dolegliwości zdrowotnych starającego się o świadczenie rentowe M. T. udzielając mu w ten sposób pomocnictwa do wprowadzenia w błąd co do rzekomej niezdolności do pracy i doprowadzenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 12.226,21 zł w okresie od 1 października 2000 r. do 30 września 2002 r.,

tj. o przestępstwo z art. 231§2 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk ;

21. R.S., oskarżonego o to, że:

XXXVII w dniu 30 września 2004 roku w W., w województwie (...), pełniąc funkcję osoby publicznej – Zastępcy Ordynatora Oddziału Kardiologicznego Szpitala im. A. (...) – jednostki organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, przyjął od P. D. za pośrednictwem M. G. nienależną korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 1.200 złotych w zamian za przyjęcie P. D. na Oddział Kardiologiczny (...) Szpitala im. A. (...) w W.,

tj. o przestępstwo z art. 228§3 kk ;

XXXVIII w okresie od 28 stycznia 2004 roku do 13 lutego 2004 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i dla W. R., pełniąc funkcję osoby publicznej i uprawnionej do wystawienia dokumentu poświadczającego okoliczności mające znaczenie prawne – Zastępca Ordynatora Oddziału Kardiologicznego Szpitala im. A. (...) – jednostki organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi jako specjalista chorób wewnętrznych- kardiolog, działając w zamiarze udzielenia pomocnictwa dla W. R. we wprowadzeniu w błąd ZUS i doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę świadczenia rentowego przyjął od W. R. za pośrednictwem M. G. nienależną korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 2.000 złotych w zamian za:

przyjęcie W. R. na Oddział Kardiologiczny (...) Szpitala im. A. (...) w W., a następnie wystawienie z naruszeniem powszechnie obowiązujących przepisów prawa karty informacyjnej z datą 11.02.2004 roku poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu zdrowia W. R. z rozpoznaniem rzekomych dolegliwości kardiologicznych z jego pobytu w szpitalu w okresie od 01.02.2004 do 03.02.2004 roku,

wystawienie z naruszeniem powszechnie obowiązujących przepisów prawa zaświadczenia o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wystawionego przez lekarza prowadzącego leczenie W. R. z datą 13.02.2004 roku poświadczającego nieprawdę co do mającego znaczenie prawne faktycznego stanu jego zdrowia w zakresie rzekomych dolegliwości kardiologicznych, które to dokumenty zostały użyte przez W. R. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w toku postępowania administracyjnego związanego z wydaniem orzeczenia o niezdolności do pracy, a następnie w toku postępowania sądowego Sądu Okręgowego w Świdnicy Wydziału VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygnatura akt VII U 1555/04 z dnia 17.05.2004 w sprawie odwołania W. R. od decyzji orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu wydania poświadczającej nieprawdę opinii przez biegłego sądowego M. G., przez co ułatwił W. R. uzyskanie wyroku sądowego przyznającego nienależne mu świadczenie rentowe w okresie od 1 lutego 2004 roku do 31 stycznia 2007 roku w łącznej kwocie 15.866,12 złotych, działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.,

tj. o przestępstwo z art. 228§3 kk i art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 12 kk ;

XXXIX w okresie pomiędzy 3 luty 2004 roku a 21 lutego 2004 r. w W., Ś. i Ż., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i korzyści majątkowej w postaci wyłudzenia świadczenia rentowego dla H. P., jako osoba pełniąca funkcję publiczną – biegły sądowy z listy Sądu Okręgowego w Świdnicy, będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za przedstawienie fałszywej opinii mającej służyć za dowód w postępowaniu sądowym, przyjął od M. G. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 1.500 złotych i w zamian za tę korzyść naruszając powszechnie obowiązujące przepisy prawa w dniu 21.02.2004 roku, w toku postępowania sądowego prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt VII U 212/04 w sprawie odwołania H. P. od decyzji orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydał opinię, w której poświadczyl nieprawdę co do mającego znaczenie prawne stanu zdrowia H. P. stwierdzając rzekome dolegliwości zdrowotne i uznając ją za rzekomo częściowo niezdolną do pracy od 5.12.2002 roku do 31.12.2004 i na podstawie której Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydziału VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok sygnatura akt VII U 212/04 zgodnie z wydaną opinią biegłego zmieniając zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, czym udzielił pomocnictwa H. P. do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do rzekomej niezdolności do pracy i doprowadzenia go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i comiesięczną wypłatę nienależnego świadczenia rentowego uzyskanie nienależnej korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego w okresie od 5.12.2002 roku do 31.12.2004 r. w kwocie 7.976,06 zł,

tj. o przestępstwo z art. 228§3 kk i art. 271§3 kk i art. 233§4 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 12 kk ;

22. S. K. oskarżonego o to, że:

XL w okresie od lipca 2001 roku do lipca 2002 roku w W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem osiągnięcia dla T. F. korzyści majątkowej w postaci świadczenia rentowego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych udzielił mu pomocnictwa do wprowadzenia w błąd i doprowadzenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że nakłonił lek. med. M. G. do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa poprzez wystawienie i uzyskanie poświadczającej nieprawdę co do mających znaczenie prawne stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej przekazując mu w zamian kwotę 2000 zł i w zamian od niego uzyskał z przeznaczeniem dla T. F.:

w wystawionym przez siebie zaświadczeniu o stanie zdrowia N-9 z dnia 14.01.2002 roku jego konsultację kardiologiczną zawartą w tym dokumencie poświadczającą nieprawdę co do mających znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomych dolegliwości kardiologicznych powikłanego nadciśnienia tętniczego z przerostem serca ze współistniejącymi zaburzeniami rozkurczu, choroby wieńcowej klasy II CCS,

podrobiony w celu użycia za autentyczny wynik okulistycznego badania dna lek. med. A. P. z dnia 20.12.2001 r. z przerobionym oznaczeniem stopnia nadciśnienia tętniczego wskazującym na stopień II,

pomoc w załatwieniu poświadczającego nieprawdę co do mającego znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomego przerwania badania próby wysiłkowej z dnia 19 grudnia 2001 r. z powodu zawrotów głowy i ucisku za mostkiem,

pomoc w załatwieniu poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne w zakresie uznania niezdolności do pracy rzekomego przebiegu leczenia kartoteki jego rzekomych wizyt w prywatnym gabinecie lekarskim M. D. i poświadczającego nieprawdę zaświadczenie o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego N-9 z datą 05.12.2001 roku w zakresie rzekomego prowadzenia leczenia wystawione przez lekarza M. D.,

którymi to dokumentami jako autentycznymi następnie T. F. posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wprowadzając w błąd lekarza orzecznika co do rzekomej niezdolności do pracy i uzyskał na ich podstawie orzeczenie w dniu 31.07.2002 o częściowej okresowej niezdolności do pracy z celowym przeprowadzeniem rehabilitacji leczniczej, na podstawie którego wyzyskując błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. w okresie od 1 marca 2002 roku do 31 lipca 2002 roku doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez co miesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 2.836,46 zł,

tj. o przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 273 kk i art. 270§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk ;

I. oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastępuje sformułowanie „doprowadził w okresie od 06.08.2002 roku do 31.08.2003 roku w kwocie łącznej 15.612,80 zł brutto, czym działał na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, sformułowaniem „doprowadził w okresie od 06.08.2002 roku do 31.08.2003 roku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłacenie P. Ł. świadczenia rentowego w kwocie łącznej 15.612,80 zł brutto, czym działał na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, tj. popełnienia występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 19§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. P. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

III oskarżonego W. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastępuje sformułowanie „w zamian za przekazaną lek. med. M. G. korzyść z tytułu opłat za prywatne wizyty lekarskie”, sformułowaniem „w zamian za przekazaną lek. med. M. G. korzyść majątkową z tytułu opłat za prywatne wizyty lekarskie”, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 286§1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 19§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

IV na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego W. B. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

V na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego W. B. za czyn przypisany mu w punkcie III części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego W. B. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 6.828,23 zł

VI oskarżonego Z. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

VII oskarżonego Z. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 18§2 kk w zw. z art. 229§3 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 19§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

VIII oskarżonego Z. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 233§4 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

IX na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego Z. S. w punktach VI, VII i VIII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu Z. S. karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

X na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Z. S. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XI na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego Z. S. za czyny przypisane mu w punktach VI i VIII części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego Z. S. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 15.000 zł ;

XII oskarżonego K. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastępuje sformułowanie „w zamian za przekazaną funkcjonariuszowi publicznemu Lekarzowi Orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. W. Ż.korzyść w kwocie nie mniejszej niż 3.000 złotych”, sformułowaniem „w zamian za przekazaną funkcjonariuszowi publicznemu Lekarzowi Orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. W.Ż.korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3.000 złotych”, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 229§3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XIII na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. T. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XIV na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego K. T. za czyn przypisany mu w punkcie XII części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego K. T. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 18.411,93 zł ;

XV oskarżonego T. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu przyjmuje, że czyn został popełniony w W. i we W., przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 229§3 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności ;

XVI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego T. K. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XVI na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego T. K., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego od 10 maja 2006 roku do 11 maja 2006 roku

XVII na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego T. K. za czyn przypisany mu w punkcie XV części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego T. K. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 34.627,23 zł ;

XVIII oskarżoną B. E. uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

XIX oskarżoną B. E. uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

XX oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu przyjmuje, że oskarżony dopuścił się tego czynu działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zaś sformułowanie „udzielił lek. med. M. G. pieniądze w kwocie 1.500 zł”, zastępuje sformulowaniem „udzielił lek. med. M. G. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 1.500 zł”, tj. występku z art. 230a§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 229§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 19§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XXI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. D. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XXII na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. D., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego od 10 maja 2006 roku do 11 maja 2006 roku ;

XXIII oskarżonego E.S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 230a§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 230a§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

XXIV na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego E.S. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XXV na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego E.S., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres tymczasowego aresztowania oskarżonego od 11 maja 2006 roku do 9 czerwca 2006 roku ;

XXVI oskarżonego Z. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastępuje sformułowanie „korzystnej opinii biegłego sądowego mającej znaczenie prawne i poświadczającej nieprawdę co do mającej znaczenie prawne rzekomej częściowej niezdolności do pracy wydany został w dniu 29.07.2004 roku wyrok zmieniający zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, sformulowaniem „korzystnej opinii biegłego sądowego mającej znaczenie prawne i poświadczającej nieprawdę co do mającej znaczenie prawne rzekomej częściowej niezdolności do pracy, w oparciu o którą wydany został w dniu 29.07.2004 roku wyrok zmieniający zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, tj. popełnienia występku z art. 230a§1 kk i art. 18§2 i 3 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XXVII oskarżonego Z. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 230a§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 230a§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

XXVIII na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego Z. P. w punktach XXVI i XXVII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu Z. P. karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ;

XXIX na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Z. P. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XXX na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Z. P., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniu 9 maja 2006 roku ;

XXXI na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego Z. P. za czyn przypisany mu w punkcie XXVI części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego Z. P. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 24.293,60 zł ;

XXXII oskarżonego E. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastępuje sformułowanie „doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 43.911,26 zł”, sformułowaniem „doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 43.911,26 zł”, tj. popełnienia występku z art. 229§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XXXIII oskarżonego E. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występku z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§1 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XXXIV na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego E. D. w punktach XXXII i XXXIII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu E. D. karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

XXXV na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego E. D. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XXXVI na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego E. D., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniu 11 marca 2007 roku ;

XXXVII na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego E. D. za czyny przypisane mu w punktach XXXII i XXXIII części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego E. D. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 75.693,52 zł ;

XXXVIII oskarżonego M. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występku z art. 229§3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 229§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XXXIX oskarżonego M. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XL na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego M. T. w punktach XXXVIII i XXXIX części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu M. T. karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

XLI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. T. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

XLII na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. T., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniach 10 i 11 maja 2006 roku;

XLIII na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego M. T. za czyny przypisane mu w punktach XXXVIII i XXXIX części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego M. T. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 10.000 zł ;

XLIV oskarżoną D. P. uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zalicza na rachunek Skarbu Państwa ;

XLV oskarżoną D. P. uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

XLVI oskarżonego Z.W.uznał za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od października 2002 roku do 24 stycznia 2003 roku w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, udzielił obietnicy korzyści majątkowej w łącznej kwocie nie mniejszej niż 2.500 zł w postaci opłat za podjęcie prywatnego leczenia i wykonywanie badań lekarzowi M. G., podżegając go do wystawienia i uzyskania poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne stanu jego zdrowia i wykonanych badań lekarskich, dokumentacji lekarskiej i tak od M. G. w zamian za przekazaną korzyść uzyskał:

- założenie i wystawienie kartoteki poświadczającej nieprawdę co do mającego znaczenie prawne jego rzekomego leczenia,

- mający znaczenie prawne poświadczający nieprawdę co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych wynik badania USG serca z dnia 07.11.2002 roku,

- mające znaczenie prawne poświadczające nieprawdę co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych zaświadczenie o stanie zdrowia N-9 z dnia 21.11.2002 roku,

- mający znaczenie prawne poświadczający co do rozpoznania dolegliwości zdrowotnych nieprawdę wynik badania Holtera ciśnieniowego z datą 18.11.2002 roku, którego to badania nie wykonał i które faktycznie zrobiono u innego pacjenta,

- zaświadczenie lekarskie z dnia 06.11.2002 roku otrzymane od M. G. poświadczające nieprawdę co do mającego znaczenie prawne wyniku badania okulistycznego,

a następnie korzystając z przekazanych mu wskazówek i informacji od M. G. wyżej wymienionymi dokumentami posłużył się w toku postępowania administracyjnego toczącego się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych podczas badania lekarskiego w dniu 23 stycznia 2003 roku, tj. popełnienia występku z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 271§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XLVII oskarżonego Z.W.uznał za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 31 lipca 2003 roku do 31 sierpnia 2004 roku w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 28-30 maja 2003 roku, rzekomego badania echokardiograficznego z datą 3 czerwca 2003 roku, rzekomej konsultacji okulistycznej z datą 19.08.2003 roku, którymi następnie posłużył w się w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania jego niezdolności do prac i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS, tj. popełnienia występku z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 270§1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XLVIII oskarżonego Z.W.uznał za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 30 września 2004 roku do 31 października 2005 roku w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 26-27 września 2004 roku, rzekomego badania echokardiograficznego z datą 3

czerwca 2003 roku oraz wyłudził poświadczenie nieprawdy w dokumencie – zaświadczeniu o stanie zdrowia dla celów ubezpieczenia społecznego N-9 z dnia 21.09.2004 roku, wprowadzając lekarza wystawcę dokumentu w błąd co do swoich dolegliwości kardiologicznych na podstawie okazanych mu podrobionych dokumentów i następnie posłużył się nimi w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania jego niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS, tj. popełnienia występku z art. 270§1 kk i art. 272 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 270§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

XLIX oskarżonego Z.W. uznał za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 30 listopada 2005 roku do 31 grudnia 2006 roku w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, podrobił w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci wypisu – karty informacyjnej z rzekomego pobytu w Szpitalu (...) w W. w okresie 8-9 listopada 2005 roku oraz wyłudził poświadczenie nieprawdy w dokumencie – zaświadczeniu o stanie zdrowia dla celów ubezpieczenia społecznego N-9 z dnia 21.11.2005 roku wprowadzając lekarza wystawcę dokumentu w błąd co do swoich dolegliwości kardiologicznych na podstawie okazanych mu podrobionych dokumentów i następnie posłużył się nimi w toku postępowania administracyjnego w przedmiocie uznania jego niezdolności do pracy i przyznania świadczenia rentowego przed lekarzem orzecznikiem ZUS, tj. popełnienia występku z art. 270§1 kk i art. 272 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 270§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

L na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego Z. W. w punktach XLVI, XLII, XLIII i XLIX części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu Z.W. karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Z.W. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LII na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego Z.W., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniach 10 i 11 maja 2006 roku;

LIII oskarżoną A. K. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku, z tym, iż z opisu czynu eliminuje sformułowanie o działaniu ze z góry powziętym zamiarem, zaś ponadto w opisie czynu zastępuje sformułowanie „na podstawie którego wyłudził w okresie od 03.04.03r. do 30.04.05r. nienależne świadczenie rentowe w nieustalonej dotychczas kwocie działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, sformułowaniem „na podstawie którego wyłudził w okresie od 03.04.03r. do 30.04.05r. nienależne świadczenie rentowe w kwocie 31.782,26 zł, działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, tj. popełnienia występku z art. 270§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 270§1 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LIV oskarżoną A. K. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 270§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 19§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył jej karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LV na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonej A. K. w punktach LIII i LIV części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonej A. K. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LVI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej A. K. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LVII na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej A. K., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres zatrzymania oskarżonej w dniach 14 i 15 lutego 2007 roku;

LVIII oskarżonego P. Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXVI części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LIX na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. Ł. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LX na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego P. Ł. za czyn przypisany mu w punkcie LVIII części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego P. Ł. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 4.000 zł ;

LXI oskarżonego A. D. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXVII części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występkę z art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 w zw. z art. 11§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 271§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LXII na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego A. D. (1) warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LXIII oskarżonego A. D. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występkę z art. 271§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 271§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LXIV oskarżonego A. D. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że czyn ten stanowił występki z art. 228§3 kk i art. 271§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 233§4 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 228§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

LXV na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego A. D. (1) w punktach LXIII i LXIV części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu A. D. (1) karę łączną roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności ;

LXVI na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego A. D. (1) warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LXVII na podstawie art. 45§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego A. D. (1) za czyn przypisany mu w punkcie XLIV części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego A. D. (1) przepadek osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 2.000 zł ;

LXVIII oskarżonego T. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXX części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastąpił sformułowanie „doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 9.697,65 zł”, sformułowaniem „doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie i comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 9.697,65 zł”, tj. popełnienia występkę z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

LXIX oskarżonego T. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXI części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastąpił sformułowanie „doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 10.573,84 zł”, sformułowaniem „doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 10.573,84 zł”, tj. popełnienia występkę z art.

18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

LXX oskarżonego T. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXII części wstępnej wyroku, z tym, iż w opisie czynu zastąpił sformułowanie „doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 18.232,86 zł”, sformułowaniem „doprowadził Zakład Ubezpieczeń Społecznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 18.232,86 zł”, tj. popełnienia występku z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

LXXI oskarżonego T. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXIII części wstępnej wyroku z tym, iż w opisie czynu zastąpił sformułowanie „doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez co miesięczną wypłatę świadczenia rentowego w kwocie 2.836,46 zł”, sformułowaniem „doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę świadczenia rentowego w łącznej kwocie 2.836,46 zł”, tj. popełnienia występku z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 270§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności ;

LXXII na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego T. F. w punktach LXVIII, LXIX, LXX i LXXI części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu T. F. karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LXXIII na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego T. F. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LXXIV na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego T. F., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres tymczasowego aresztowania oskarżonego od 11 maja 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku ;

LXXV na podstawie art. 46§1 kk w związku ze skazaniem oskarżonego T. F. za czyny przypisane mu w punktach LXVIII, LXIX, LXX i LXXI części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego T. F. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwoty 20.000 zł ;

LXXVI oskarżonego M. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku z tym, iż w opisie czynu zastąpił sformułowanie „do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez co miesięczną wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w kwocie 2.836,46 zł”, sformułowaniem „do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez comiesięczną wypłatę nienależnego świadczenia rentowego w łącznej kwocie 2.836,46 zł”, tj. popełnienia występku z art. 271§3 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 271§3 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

LXXVII na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. D. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

LXXVIII oskarżoną E. S. (1) uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XXXV części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXIX oskarżoną E. S. (1) uniewinnił od zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXX oskarżonego R.S.uniewinnił od zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zalicza na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXXI oskarżonego R.S.uniewinnił od zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXVIII części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXXII oskarżonego R.S.uniewinnił od zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXXIII na podstawie art. 17§1 pkt 5 kpk umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego S. K. o czyn opisany w punkcie XL części wstępnej wyroku, tj. o występki z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 273 kk i art. 270§1 kk i art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk, zaś wydatki poniesione w tej części postępowania przez Skarb Państwa zaliczył na rachunek Skarbu Państwa ;

LXXXIV zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. S. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 4.398,48 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu P. Ł. ;

LXXXV zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 4.029,48 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu Z.W.;

LXXXVI zwolnił wszystkich oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierzył im opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżyli: m.in. prokurator oraz obrońcy oskarżonych: W. B., T. F. i A.D..

Prokurator zaskarżył wyrok w części w odniesieniu do oskarżonych:

B. E. w zakresie czynu zarzucanego jej w pkt XIII aktu oskarżenia (odpowiadającego pkt IX części wstępnej i pkt XIX części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku),

Z.W.w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt XXIV-XXVII aktu oskarżenia (odpowiadającego pkt XX-XXIII części wstępnej i pkt XLVI-XLIX części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, jak również w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt L części dyspozytywnej),

T. F. w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt XXXVII-XL aktu oskarżenia (odpowiadających pkt XXX-XXXIII części wstępnej i pkt LXVIII-LXXII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, jak również w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt LXXII części dyspozytywnej),

R.S.w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt XXXV i XXXVI aktu oskarżenia (odpowiadających pkt XXXVIII i XXXIX części wstępnej oraz pkt LXXXI i LXXXII części dyspozytywnej wyroku)

Na ich niekorzyść w zakresie rozstrzygnięcia co do winy.

Powołując się na przepisy art. 437§2 i art. 438 pkt 3 kpk orzeczeniu temu zarzucił:

I. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść – w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt XIX części dyspozytywnej wyroku – polegający na zaniechaniu dokonania ustaleń faktycznych oraz ich prawno karnej oceny w odniesieniu do objętego zarzutem aktu oskarżenia zachowania oskarżonej B. E. polegającego na posłużeniu się przez nią samą jako autentycznym w toku postępowania administracyjnego w sprawie przyznania uznania niezdolności do pracy przed lekarzem orzecznikiem ZUS jednoznacznie przerobionym i wystawionym na jej nazwisko dokumentem wypisu z leczenia szpitalnego z dnia 30.09.1999 r. zawierającym nieprawdziwe informacje o jej stanie zdrowia, w rzeczywistości dotyczące innej osoby, podrobionego dokumentu wyniku badania dna oka oraz wprowadzeniem na podstawie ich treści pokrzywdzonego w błąd co do jej rzekomej

trwałej niezdolności do pracy, w wyniku którego to zaniechania Sąd I instancji błędnie uznał, iż nie ma wystarczających dowodów na sprawstwo i winę oskarżonej w zakresie wskazanego zarzutu, w sytuacji gdy fakt posłużenia się przez oskarżoną podrobionym dokumentem i wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd co do autentyczności dokumentu jest bezsporny,

II. Obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 kpk i art. 410 kpk w zw. z art. 424§1 pkt 1 kpk, mającą wpływ na jego treść wynikającą z zaniechania wskazania w uzasadnieniu wyroku kwestii udowodnienia lub nieudowodnienia mającego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia wobec oskarżonej wynikającego z jej wyjaśnień, relacji M. G., wyjaśnień E. S. (1) i treści samego dokumentu – objętego zarzutem faktu posłużenia się przez B. E. w toku badania przed lekarzem orzecznikiem ZUS jako autentycznym podrobionym dokumentem wypisu z leczenia szpitalnego z dnia 30.09.1999 r. zawierającym nieprawdziwe informacje o jej stanie zdrowia,

III. Obrazę prawa karnego materialnego – art. 91§1 i 2 kk – w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu Z.W. w pkt XLVI-XLIX części dyspozytywnej wyroku, jak również w zakresie wymierzenia kary łącznej w pkt L części dyspozytywnej – polegająca na niesłusznym zaniechaniu w zakresie czynów z pkt XLVI-XLIX części dyspozytywnej – przyjęcia kwalifikacji ciągu przestępstw obejmującego wymienione w tych punktach czyny ciągłe, w sytuacji gdy rozpiętość czasowa pomiędzy tymi czynami ciągłymi wyczerpywała znamiona krótkiego odstępu czasu, czyny były natomiast realizowane w podobny, o ile nie identyczny sposób i tym samym odpowiadały definicji art. 91§1 kk, jak również dawały podstawę do wymierzenia kary łącznej w oparciu o art. 91§2 kk,

IV. Obrazę prawa materialnego – art. 91§1 i 2 kk – w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu T. F. w pkt LXVIII-LXXII części dyspozytywnej wyroku, jak również w zakresie wymierzenia kary łącznej w pkt LXXII części dyspozytywnej – polegająca na niesłusznym zaniechaniu w zakresie czynów z pkt LXVIII-LXXII części dyspozytywnej – przyjęcia kwalifikacji ciągu przestępstw obejmującego wymienione we tych punktach czyny ciągłe, w sytuacji gdy rozpiętość czasowa pomiędzy tymi czynami ciągłymi wyczerpywała znamiona krótkiego odstępu czasu, czyny były natomiast realizowane w podobny, o ile identyczny sposób i tym samym odpowiadały definicji art. 91§1 kk, jak również dawały podstawę do wymierzenia kary łącznej w oparciu o art. 91§2 kk,

V. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść – w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt LXXXI i LXXXII części dyspozytywnej wyroku- polegający na zaniechaniu dokonania przez Sąd I instancji samodzielnych ustaleń faktycznych wynikających z:

- analizy treści nagranej rozmowy pomiędzy M. G. a R. S. w jej fragmentach odnoszących się nie tylko do pacjentów W. R. i H. P., ale też wzajemnych ówczesnych relacji między M. G. i R.S., fragmentu rozmowy dotyczącego kwestii skutków wystawienia tzw. zaświadczenia N-9 dla ewentualnego późniejszego występowania w sprawie w charakterze biegłego, wzajemnego ostrzegania się rozmówców o prowadzonym przez policję postępowaniu karnym dotyczącym wyłudzeń świadczeń rentowych przeliczania pieniędzy

-oceny wyjaśnień oskarżonego E. S. w zakresie podanych przez niego okoliczności nawiązania kontaktu z M. G. przy pośrednictwie R.S. w celu uzgodnienia uzyskania korzystniejszej opinii biegłego

- wskazujących na wzajemne powiązania pomiędzy M. G. a R. S. w zakresie uzgadniania treści wystawianych dokumentów lekarskich w związku z wydawaniem przez R. S. jako biegłego opinii w sprawach o przyznawanie świadczeń rentowych i podważających wiarygodność wyjaśnień R.S., co przemawia za błędną oceną nieuznania kwestii sprawstwa i winy tego oskarżonego w zakresie obydwu wskazanych zarzutów przyjętą przez Sąd I instancji i tym samym niesłusznym uniewinnieniem w tym zakresie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

- uchylene w części wyroku w odniesieniu do oskarżonych B. E. i R.S. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

- zmianę w części wyroku w odniesieniu do oskarżonych Z. W. i T. F. poprzez przyjęcie odpowiednio w zakresie czynów pkt XLVI-XLIX (wobec Z.W.) i pkt LXVIII-LXXI (wobec T. F.), iż stanowią one ciąg przestępstw odpowiadający kwalifikacji art. 91§1kk i wymierzenie w obydwu przypadkach w pkt L o LXXII kar łącznych na podstawie art. 91§2kk w takim samym wymiarze.

Obrońca oskarżonego W. B. zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 oraz art.425§1,2 i 3 kpk w całości zarzucając na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 430§3 i 4 kpk:

I. Naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 5 kpk poprzez jego niezastosowanie w przypadku gdy w sprawie zachodziły nie dające się usunąć wątpliwości,

II. Naruszenie przepisów postępowania mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez zastosowanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie, a przez to przyjęcie jako istotnych tylko części dowodów zebranych w trakcie postępowania,

III. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i polegający na przyjęciu, iż oskarżony W. B. przekazał lek.med. M. G. kwotę 2.000,00 zł w zamian za zaniechanie przez biegłego zapoznania się z wynikiem próby wysiłkowej i wydania korzystnej dla oskarżonego opinii, podczas gdy okoliczność ta wynika wyłącznie z wyjaśnień oskarżonego lek.med. M. G. i nie została w jakikolwiek sposób potwierdzona w toku postępowania dowodowego,

IV. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i polegający na przyjęciu, iż oskarżony podzegał lek.med. M. G. do udzielenia mu pomocnictwa do wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poprzez pośrednictwo w udzieleniu korzyści majątkowej biegłemu sądowemu w zamian za zaniechanie zapoznania się z wynikiem próby wysiłkowej i wydania korzystnej dla oskarżonego opinii podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika aby biegły rzeczoną kwotę otrzymał, a rzekomy cel na który miała zostać spożytkowana przekazana przez oskarżonego kwota 2.000,00 zł wynika wyłącznie z wyjaśnień lek.med. M. G. który jako oskarżony w tej sprawie miał interes w bezpodstawnym obciążaniu współoskarżonych,

V. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i polegający na przyjęciu, iż oskarżony W. B. podzegał lek.med.M. G. do działań mających na celu sfalszowanie jego dokumentacji medycznej podczas gdy w toku przeprowadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wykazano iż to lek.med. M. G. zaproponował iż w zamian za zostanie stałym pacjentem jego prywatnej praktyki lekarskiej i opłacaniu prywatnych wizyt lekarskich pokieruje on jego leczeniem w taki sposób aby zgromadzić potrzebną dokumentację medyczna niezbędną do uzyskania świadczenia rentowego, na co jednak oskarżony W. B. nie przystał,

VI. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, iż wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15.11.2003 r. uznający oskarżonego za niezdolnego do pracy został wydany na podstawie fałszywej dokumentacji medycznej i opinii uzyskanej w wyniku przestępstwa, podczas gdy okoliczność taka została ustalona wyłącznie o wyjaśnienia lek. med. M. G. i zostały stanowczo zaprzeczone przez oskarżonego W. B..

Na zasadzie art. 427§1 kpk oraz art. 437§1 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego T. F. zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 kpk, art. 445 kpk i art. 447§1 kpk w zakresie dotyczącym tegoż oskarżonego w całości.

Na podstawie przepisu art. 427§1 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

I. W stosunku do czynu opisanego w pkt LXVIII części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 1 kpk), tj. art.4§1 kk, poprzez jego niezastosowanie polegające na tym, iż do opisanego tego czynu zastosowano przepis art. 12 kk, który nie istniał w okresie, w którym oskarżony miał rzekomo popełnić zarzucane

mu czyny, a kodeks karny z 1969 r. nie zawierał przepisu, będącego odpowiednikiem art.12 kk obecnej ustawy karnej materialnej, co w konsekwencji uniemożliwia przyjęcie czynu ciągłego, a powyższe skutkuje „rozbitciem” opisanych w tym punkcie wyroku czynów i przy zastosowaniu do czynu nakłaniania za pośrednictwem nieustalonej osoby do wystawienia zaświadczenia poświadczającego nieprawdę (art. 18§1 w zw. z art. 271§3 kk), art. 101§1 pkt 3 w zw. z art. 102 kk uznać należy ten czyn za przedawniony;

II. W stosunku do czynów opisanych w pkt LXVIII, LXIX i LXX części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 7 kpk poprzez niezgodne z doświadczeniem życiowym i wiedzą uznanie, iż skoro przedłużenie z roku 1991 czasowej niezdolności do pracy wskazywało na niezdolność z uwagi na fakt nadciśnienia tętniczego, nie wspominając o problemach ortopedycznych oskarżonego, to oznacza, iż powoływanie się przez oskarżonego na problemy po urazie z 1990 roku w kolejnych badaniach i zaświadczeniach były fikcją, podczas gdy z doświadczenia życiowego i wiedzy wynika, iż wystarczy jedna zdiagnozowana przyczyna (dysfunkcja organizmu), aby ujawnił się powód do ubiegania się o orzeczenie niezdolności do pracy i w momencie kiedy podczas badania taka dolegliwość zostanie zauważona, nie wykonuje się dalszych badań w „poszukiwaniu” jak największej ilości dolegliwości, które miałyby spotęgować wrażenie niezdolności do wykonywania pracy, a powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez bezzasadne uznanie, iż dolegliwości ortopedyczne oskarżonego związane z urazem z roku 1990 były fikcyjne;

III. W stosunku do czynów opisanych w pkt LXVIII-LXX części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 7 kpk i art. 5§2 kpk, poprzez niezgodne z doświadczeniem życiowym, logiką i wiedzą uznanie, iż zeznania i wyjaśnienia W. Ż.są spójne, pozbawione istotnych luk i mające uzasadnienie w dokumentacji medycznej oskarżonego F., podczas gdy zeznania te nie są spójne, mogły mieć taką treść w związku z osobistymi oczekiwaniami p.Ż. co do łagodniejszego potraktowania w jego sprawie karnej i łącznie ze zgromadzona dokumentacja medyczna nie dają podstaw do przyjęcia sprawstwa i winy T. F., a wątpliwości nie zostały rozwiane na korzyść oskarżonego, a uchybienia powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w zakresie ustalenia sprawstwa oskarżonego,

IV. W stosunku do czynów opisanych w pkt LXVIII-LXXX części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 5§2 kpk poprzez nieusunięcie wątpliwości związanymi z nieustaleniem osoby, za pośrednictwem której oskarżony miał nakłaniać dr Ż. do dr D. do poświadczania nieprawdy na korzyść oskarżonego, a powyższe miało wpływ na treść orzeczenia w zakresie uznania zeznań świadka Ż. za wiarygodne oraz niezasadnego przyjęcia sprawstwa oskarżonego,

V. W stosunku do wszystkich czynów opisanych w pkt LXVIII-LXXI części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 7 kpk, poprzez nieprawidłową ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i przyjęcie, że dokumentacja medyczna oskarżonego pokrywa i zazębia się z twierdzeniami świadka, dr Ż. i dr G., podczas gdy szczątkowa dokumentacja medyczna oskarżonego, zgromadzona w aktach sprawy pozwala na przyjęcie jedynie faktu, iż takie dokumenty zostały wystawione i w żaden sposób nie uzupełniają zeznań świadka Ż. i świadka G., a powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w zakresie niezasadnego uznania sprawstwa oskarżonego i oceny wiarygodności zeznań obu świadków;

VI. W stosunku do wszystkich czynów, opisanych w pkt LXVIII-LXXI części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk) tj. art. 7 i 410 kpk, poprzez pominięcie przy ocenie materiału dowodowego faktu, iż opinia biegłego W. potwierdza ortopedyczne schorzenia oskarżonego w zakresie problemów z ramieniem i kręgosłupem, który powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w zakresie uznania, iż schorzenia oskarżonego miały charakter fikcyjny i niezasadnego uznania sprawstwa oskarżonego,

VII. W stosunku do wszystkich czynów, opisanych w pkt LXVIII-LXXI części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk) tj. a contrario art. 173§1 kpk, art. 193§1 kpk, art. 196§1 kpk, poprzez niezgodne z powyższymi regulacjami okazywanie świadkowi W.Ż., występującego w charakterze podejrzanego oraz świadka, dokumentacji medycznej oskarżonego T. F. z prośbą o odniesienie się do ich treści, a powyższe uchybienie

mogło mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez niezasadne uznanie, iż dowody z dokumentacji medycznej oskarżonego i zeznania świadka Ź. są spójne i się wzajemnie uzupełniają,

VIII. W stosunku do wszystkich czynów, opisanych w pkt LXVIII-LXXI części dyspozytywnej wyroku, poprzez obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez pominięcie przy ocenie zeznań M. G. szeregu okoliczności świadczących o tym, iż jest osoba niewiarygodną, a powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez przyznanie wiarygodności twierdzeniom G. i w konsekwencji uznanie sprawstwa oskarżonego;

IX. W stosunku do wszystkich czynów, opisanych w pkt LXVIII-LXXI części dyspozytywnej wyroku, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 170§1 pkt 2 kpk, poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego z dnia 27 marca 2014 roku o następującej treści zwrócenie się do prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze, Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze, Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze Zamiejscowego Wydziału Karnego w Kamiennej Górze, Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, Prokuratury Okręgowej w Świdnicy i Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu o udzielenie informacji na temat tego, czy w w/w jednostkach były prowadzone postępowania p-ko M. G. w związku z podejrzeniem pedofilii, a jeśli tak, to dołączenie akt tejże sprawy na okoliczności powodu wszczęcia postępowania, jego przebiegu i sposobu zakończenia oraz czy M. G. zawarł z organem prowadzącym postępowanie porozumienie na podst. Przepisu art. 60§4kk”, pomimo faktu, iż informacje o ustalenie których prosił obrońca ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie oceny właściwego dowodu, a powyższe mogło mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez niezasadne danie wiary zeznaniom M. G.,

X. W stosunku do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk), tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk, poprzez nie wzięcie pod uwagę całości gromadzonego w aktach materiału dowodowego i bezzasadne przyjęcie iż oskarżony będzie w stanie naprawić szkodę w orzeczonej części, podczas gdy jego warunki materialne i możliwości zarobkowe nie pozwalają na przyjęcie, iż będzie w stanie zapłacić tak wysoką sumę, a powyższe uchybienie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w zakresie zbyt wysokiej kwoty, orzeczonej tytułem naprawienia szkody.

Obrońca oskarżonego A.D.zaskarżył wyrok na podstawie art. 444 kpk co do winy w części dotyczącej tegoż oskarżonego, zarzucając:

Obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj:

- art. 4 kpk i 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez przekroczenie zasady obiektywizmu i swobodnej oceny dowodów oraz ustalenie sprawstwa oskarżonego mimo braku dostatecznych dowodów winy, w tym oparciu o wyjaśnienia złożone przez innego podejrzanego w tej samej sprawie, w sytuacji gdy nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym;

- art. 4 kpk i 7 kpk w zw. z art. 391 kpk oraz art. 6 kpk w wyniku naruszenia zasady bezpośredniości i dokonania ustaleń faktycznych w oparciu o wyjaśnienia podejrzanego M. G. złożone w postępowaniu przygotowawczym, w sytuacji gdy śmierć podejrzanego uniemożliwiła weryfikację jego wyjaśnień w postępowaniu sądowym,

- art. 4 kpk i 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, a w rezultacie błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zaświadczenie lekarskie wystawione w dniu 04.05.2004 r. stanowiło poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne, w sytuacji gdy w uzasadnieniu skarżonego wyroku nie zostało wskazane, jakiego rodzaju okoliczność mającą znaczenie prawne miałyby poświadczać dokument, i w jakim celu został on użyty, a w treści zaświadczenia wskazano jedynie, że dotychczasowe badania koronografii nie potwierdzały zmian organicznych wskazując na rozpoznanie dławicy naczyńioskurczowej, a więc nie stwierdzono w nim rozpoznania choroby u pacjenta,

- art. 4 kpk i art. 7 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, a w rezultacie błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zaświadczenie lekarskie wystawione w dniu 04.05.2004 r. stanowiło

poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne, w sytuacji gdy brak wykonania badania nie stanowi okoliczności mającej znaczenie prawne, lecz co najwyżej faktyczne,

- art.5§2 kpk w wyniku naruszenia zasady domniemania niewinności i uznania oskarżonego winnym na podstawie dowodów o charakterze poszlakowym, mimo braku bezstronnych świadków zdarzenia oraz licznych wątpliwości związanych z okolicznościami faktycznymi opisywanymi przez M. G.,

II. naruszenie prawa materialnego, tj:

- art. 228§3 kk i art. 271§1 kk i art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 233§4 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa wymienionych czynów;

- art. 271§1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie do oceny treści zaświadczenia lekarskiego wystawionego w dniu 04.05.2004 r. podczas gdy powyższy dokument mógłby co najwyżej poświadczać nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie faktyczne, a nie prawne (fakt zbadania pacjenta).

W świetle powyższych zarzutów, skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacje nie są zasadne.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności czyn i zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Co do apelacji prokuratora odnośnie oskarżonej B. E. stwierdzić należy, że dokonana przez sąd I instancji analiza wyjaśnień M. G. (str.77-78 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.6653-6653v. akt sądowych) którym tenże sąd odmówił waloru wiarygodności zasługują w ocenie sądu odwoławczego na pełną aprobatę.

Podobnie odnieść się należy do oceny wyjaśnień oskarżonej B. E. (str.78-81 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.6653-6655 akt sądowych) popartej szczegółową, wnikliwą analizą tychże wyjaśnień w kontekście innych dowodów dotyczących tejże oskarżonej, w szczególności dokumentacji medycznej oraz opinii biegłego J. S..

Trafnie odwołuje się również sąd I instancji do wyjaśnień współoskarżonej E. S. (1) potwierdzających relacje B. E..

Zarzuty apelacji w omawianym zakresie sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji nie zawierając argumentów mogących skutecznie podważyć trafność toku rozumowania sądu rejonowego, zwłaszcza przy uwzględnieniu wskazań wynikających z zasady in dubio pro reo.

Przechodząc do zarzutów apelacji prokuratorskiej odnośnie oskarżonych Z.W.i T. F. stwierdzić należy, że sąd I instancji trafnie porównał końcowe daty czynów (str.101 i 132 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.6665 i 6680 v. akt sądowych) i skonstatował, że wobec znacznej rozbieżności tychże dat brak jest podstaw do stwierdzenia że

czyny przypisane tymże oskarżonym zostały popełnione w krótkich odstępach czasu co jest warunkiem niezbędnym do przyjęcia kwalifikacji ciągu przestępstw.

Stanowisko sądu rejonowego w tej mierze zgodne jest z podglądami doktryny i w ocenie sądu odwoławczego zasługuje na pełną aprobatę.

Odnosnie zarzutów apelacji prokuratora dotyczących oskarżonego R.S.w pełni przekonujące są zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku obszernie wywody w tej mierze (str.151-164 tegoż uzasadnienia, k.6690-6696v. akt sądowych).

Trafnie podnosi sąd I instancji, że dowody w postaci wyjaśnień M. G. i nagrania rozmowy między obu wymienionymi nagranej „potajemnie” przez M. G. na których opierało się oskarżenie R.S.nie są w ocenie sądu wiarygodne, co więcej zostały one krytycznie ocenione przez prokuratora umarżającego śledztwo w sprawie VDs 69/07 Prokuratury Okręgowej w Świdnicy (str.151 in fine – 152 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 6690 in fine – 6690 v. akt sądowych).

Podobnie trafne jest odwołanie się sądu I instancji do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie III K 422/12, którym R.S.został uniewinniony od zarzutu opartego de facto na tych samych, wskazanych wyżej dowodach.

Nie budzi również zastrzeżeń dokonana w ramach wskazanych wywodów ocena wyjaśnień M. G. wspomnianych nagrań magnetofonowych z rozmowy (z trafnym odwołaniem się do przerw w nagraniu uniemożliwiających jednoznaczne ustalenie przebiegu tejże rozmowy), zeznań świadków R. S. (1), P. D. i W. R. jak również wyjaśnień samego oskarżonego R.S..

Również w tym wypadku zarzuty apelacji ocenić należy w kategoriach polemiki z ustaleniami sądu rejonowego przy braku argumentów mogących podważyć trafność wywodów tegoż sądu zwłaszcza przy uwzględnieniu wskazań wynikających z zasady in dubio pro reo.

Apelacja obrońcy oskarżonego W. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty tejże apelacji opierają się na polemice z ustaleniami faktycznymi dokonany przez sąd I instancji nie zawierając argumentów mogących podważyć trafność toku rozumowania tego sądu przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy w pełni przychylił się do wywodów sądu rejonowego dotyczących oskarżonego W. B. nie znajdując podstaw do ich kwestionowania z punktu widzenia wskazań i zasad o których mowa na wstępie niniejszego uzasadnienia.

Podobnie ocenić należy apelację obrońcy oskarżonego T. F., której zarzuty sprowadzają się również do polemiki z ustaleniami sądu rejonowego oraz kwestionowania zasadności zapadłego w toku postępowania postanowienia oddalającego wniosek dowodowy. Treść tychże zarzutów nie stwarza w ocenie Sądu odwoławczego podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych sądu I instancji, odnośnie wspomnianego oskarżonego.

Analogicznie ocenić należy wreszcie apelację obrońcy oskarżonego A.D.opierającą się również na polemice z ustaleniami sądu I instancji, której argumentacja nie stwarza w ocenie sądu odwoławczego podstaw do negowania prawidłowości ustaleń faktycznych dotyczących tegoż oskarżonego.

Kwalifikacja prawna przypisanych oskarżonym czynów nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest w ocenie sądu odwoławczego podstaw do uznania kar wymierzonych oskarżonym za poszczególne czyny jak i orzeczonych kar łącznych za rażąco niewspółmiernie surowe

w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4 kpk, wręcz przeciwnie, kary te jawią się w świetle okoliczności sprawy jako relatywnie łagodne.

Podobnie ocenić należy wymiar orzeczonych środków karnych, w postaci obowiązku naprawienia szkody, co dotyczy w szczególności oskarżonego T. F. i co było przedmiotem zarzutu apelacji obrońcy tegoż oskarżonego.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczenie obowiązku naprawienia szkody).